

Sygn. akt II Ka 227/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu – Wydział II Karny w składzie :

Przewodniczący : SSO Bogdan Kijak

Sędziowie: SSO Arkadiusz Penar

SSO Anna Pater (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Maria Olszowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Leszka Karpa

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2015 r.

sprawy M. V.

oskarżonego o przestępstwo z art.178a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Zakopanem

z dnia 24 marca 2015r. sygn. akt II K 168/15

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że z pkt. III eliminuje sformułowania odnoszące się do terytorialnego ograniczenia zakresu stosowania środka karnego orzeczonego w tym punkcie,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, zwalniając oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II Ka 227/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 maja 2015 r.

M. V. oskarżony był o to, że w nocy 23 marca 2015 r. w B., rejonu (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonej 0,97 mg/l, 0,95 mg/l, 0,98 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym samochód marki F. (...) o nr rej (...), tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 kk.

Wyrokiem z dnia 24 marca 2015 r., sygn. II K 168/15, Sąd Rejonowy w Zakopanem uznał M. V. za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 2 lat próby i na mocy art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres 2 lat, zaliczając na poczet tego środka okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 23 marca 2015 r. do dnia 24 marca 2015 r. Sąd Rejonowy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa.

Powyzszy wyrok zaskarzył apelacją prokurator, który zarzucił obrazę przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 42 § 2 kk poprzez uznanie, iż w ramach jego desygnatów można określić zakres terytorialnym środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych do terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Podnosząc ten zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z pkt III opisu, iż środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dotyczy terenu Rzeczypospolitej Polskiej.

W uzasadnieniu apelacji prokurator podniósł, iż z art. 42 § 2 kk wynika tylko zakres przedmiotowy i dotyczy tylko rodzaju pojazdów mechanicznych (wszelkich lub określonego rodzaju), nie dotyczy zaś zakresu terytorialnego jego stosowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja jest zasadna. Prokurator trafnie zarzucił naruszenie przez sąd pierwszej instancji naruszenie przepisu prawa materialnego – art. 42 § 2 kk poprzez zawężenie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych do terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W pierwszej kolejności należy jednak zwrócić uwagę, że zaskarżony wyrok wydany został w trybie art. 387 § 1 kpk, oskarżony zaproponował wymierzenie środka karnego w określonej formie, a prokurator obecny na rozprawie wnioszek oskarżonego poparł. Samo zastosowanie trybu konsensualnego było zasadne, natomiast przepis art. 387 § 1 kpk nie może służyć wydawaniu wyroków sprzecznych z prawem materialnym, a taki właśnie charakter ma orzeczenie w przedmiocie środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, które było przedmiotem porozumienia stron i zostało zaaprobowane przez sąd.

Odnosząc się do meritum stwierdzić należy, że literalna wykładnia przepisu art. 42 § 1 kk prowadzi do oczywistego wniosku, iż sąd orzekający nie ma możliwości terytorialnego ograniczenia obowiązywania orzeczonego zakazu. Przepis ten daje uprawnienie do zawężenia orzekania środka karnego do „pojazdów określonego rodzaju”, natomiast ustawa nie wprowadza analogicznej swobody w przedmiocie terytorialnego obowiązywania zakazu. Gdyby więc racjonalny ustawodawca chciał zapewnić taką możliwość, to uprawnienie takie wprost wynikałoby z treści przepisu, jak ma to miejsce np. w przypadku środka karnego zakazu wstępu na imprezy masowe (art. 41b § 2 kk). W związku z powyższym przyjąć należy, że orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów ma charakter uniwersalny i jego zakresu nie można ograniczać do konkretnego terytorium. Dodatkowo za takim rozumieniem cytowanego przepisu przemawia także wykładnia celowościowa. Środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych pełni funkcję zabezpieczającą, a jego rolą jest eliminowanie z ruchu drogowego osób, które swoim zachowaniem stwarzają zagrożenie dla innych uczestników ruchu, co byłoby niemożliwe do wykonania, gdyby obowiązywanie tego środka ograniczać tylko do pewnych miejsc.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uznał apelację prokuratora za zasadną i orzekając na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że z punktu III wyeliminował sformułowanie odnoszące się do terytorialnego ograniczenia zakresu stosowania środka karnego orzeczonego w tym punkcie, natomiast w pozostałej części wyrok utrzymał w mocy. Ze względów słuszności na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.